

MATRIX GUERRILLA

De enige manier om om te gaan met een wereld die in gevangenschap leeft, is om zo totaal vrij te worden dat zelfs het feit dat jij bestaat een daad van rebelseid is.

(Albert Camus)

Uitgegeven door Kinetics BV

info@kinetics.nl

ISBN-10:

ISBN-13:

NUR 350

© 2012 Lars Faber

Omslagillustratie/ontwerp: Lars Faber

Disclaimer: alles uit dit boek mag naar hartelust gekopieerd worden, uit zijn verband worden gerukt en zonder bronvermelding over worden genomen.

*De namen
van personen in
MATRIX GUERRILLA
zijn uit privacy-overwegingen
gefingeerd. Iedere gelijkenis met bestaande
personen berust op scherpzinnige waarneming.
Feiten en fictie lopen door elkaar. Het is aan
jou om te beoordelen wat echt waar
is en wat niet. Verraad je collega
guerrilla's uit dit boek niet,
Smiegel.*

Dank aan Liselotte, Paul en Frederieke voor het ontdekken en
veranderen van de duizenden spelvauten in dit boek.

Voor mijn volgende leven beloof ik
beter op te zullen letten bij den
Nederlandsche les!

Ook bedankt al die talloze
schrijvers die ik geciteerd
heb.

Ben ik je
vergeten
te noemen?
Jammer joh!
Ik bedoel:
sorry!

INHOUDSOPGAVE MATRIX GUERILLA

1.	ANARCHIE OF IN-ARCHIE?	7
2.	WAKKER WORDEN OF DROMEN EN VERGETELHEID?	9
3.	DRIE WOORDEN DIE JE LEVEN OP ZIJN KOP KUNNEN ZETTEN	13
4.	MATRIXCODE	17
5.	VISSEN	23
6.	VRIJE WIL MIJN KONT	27
7.	MINTFULNESS	29
8.	HET VERKEERDE BEEN	31
9.	WAT IS DE MATRIX?	37
10.	WAKKER WORDEN!	47
11.	DE KOSMISCHE TRADITIE	59
12.	EEUWIGDURENDE OORLOG	65
13.	DE SLEUTEL OM UIT DE MATRIX TE KOMEN	73
14.	DE GEWOONTE VAN MATERIE	77
15.	MORAAL	83
16.	WEES SPONTAAN!	99
17.	STERVEN VOOR JE DOOD GAAT	105
18.	SEX IS VIES	111
19.	WEI WU WIE?	113
20.	ONDER DE RADAR VLIEGEN	117
21.	DE APENBERG	125
22.	DE IVOREN TOREN: HET EGO	131
23.	DE GOD VAN BINNEN ONTWAAKT	141
24.	GO WITH THE FLOW LET IT AL GO: PFFFFFFFOID	149
25.	VLOEKEN IS GODDELIJK	153
26.	BLIJF JE BUTLER JAMES?	157
27.	TWEE WOLVEN	159
28.	HET NUT VAN NUTTELOOSHEID	161
29.	SCHOOL	171
30.	ULTIEME KWETSBAARHEID	173
31.	INNERLIJKE POPPENKAST	183
32.	FAT CHANCE	187
33.	VRAGEN STAAT MAAKT VRIJ	199
34.	VLIEG MET ME MEE	211
35.	DE DWAAS	219

36.	LESSEN IN LIEFDE	223
37.	AUWIBAUI	225
38.	STOUTE KANTEN	227
39.	HOE GAAT HET MET JE?	231
40.	DE WEG NAAR VERLICHTING: ZONNEBANK & BIOSCOOP	239
41.	GLITCH IN THE MATRIX	251
42.	LAAT GEEN VOETSPOREN NA, JE BENT NIEMAND	257
43.	STOPPEN MET VECHTEN	261
44.	WAAROM PLEEG IK GEEN ZELFMOORD?	265
45.	GRID GUERRILLA	269
46.	TAKE THE RED PILL, TAKE THE BLUE PILL	277
47.	AYAHUASCA: THE RED PILL	279
48.	IBOGA TABERNANTHE: ANOTHER RED PILL	289
49.	WAAROM ZOU JE MOETEN LEREN DANSEN?	291
50.	SENTIO ERGO SUM (IK VOEL, DUS IK BESTA)	293
51.	IK BEN, OMDAT WIJ ZIJN	297
52.	UITBREKEN <i>UIT</i> DE MATRIX	299
53.	EINDE OEFENING	305
	AANBEVOLEN LITERATUUR	308

1. ANARCHIE OF IN-ARCHIE?

I was born in a system that doesn't give a fuck

About you nor me, nor the life...

Don't be a victim of things I do to survive;

Cause I won't wish you any good, you Babylonians.

(Sizzla)

Je hebt een anarchistisch manifest in handen. Mooi, zou je kunnen denken. Maar maak je niet te sappel: zo simpel staan de zaken er niet voor. Het is namelijk niet de regering of koninklijke familie die moet verdwijnen. JIJ moet verdwijnen! In die zin zou je het ook eerder een *in*-archistisch manifest kunnen noemen, maar dan zou waarschijnlijk helemaal geen hond dit boek meer lezen. *Speaking off*: honden hoeven dit boek niet te lezen, aangenomen dat ze dat zouden kunnen. Honden zijn volmaakt zoals ze zijn, zoals al het andere in dit volmaakte universum. Behalve gij dan, brutus. Gij zijt bijna volmaakt. Het is slechts een klein vlekje op uw blazoen dat voorkomt dat gij volmaakt zijt. Dat vlekje zijt gij zelf. Om iets duidelijker te zijn: de indringer die zich voordoet als jij en die jouw bewustzijn gekaapt heeft en zich voordoet onder jouw naam, zal plaats moeten maken.

‘En waarom dan wel’, zou je kunnen vragen, ‘ik heb het toch goed?’ Precies daarom. Dat is waar de valse indringer in jouw bewustzijn meer dan alles naar streeft: het goed hebben. Hij/zij offert daarvoor gerust op wat wezenlijk is: de essentie van jouw tijdloze wezen. Is dat erg? Nee hoor, niet zolang je in de Matrix gevangen zit.

Je betaalt om in de droom te zitten. Er is een dun laagje tussen de droom en de werkelijkheid. Maak ze wakker en de mensen willen misschien hun geld terug. (The Rum Diary)

Morpheus tegen Neo: *Dit is je laatste kans. Hierna is er geen weg terug meer. Neem je de blauwe pil, dan eindigt het verhaal hier. Je wordt wakker in je bed en gelooft wat je wilt geloven. Neem je de rode pil dan blijf je in Wonderland en laat ik je zien hoe diep het konijnenhol is.*

Tijd om te beslissen. Ga je net als Alice en Neo mee het konijnenhol in? Of blijf je liever in je bedje met de dekens over je hoofd?

Game On. Yes/No?

2. WAKKER WORDEN OF DROMEN EN VERGETELHEID?

Begin je in te zien wat voor wereld we aan het creëren zijn? Het is exact het tegenovergestelde van die stomme hedonistische Utopia's die de hervormers zich voorstelden. Een wereld van angst en verraad, een wereld van trappen en vertrappt worden, een wereld die niet minder maar juist meer ongenadig wordt terwijl het zichzelf verfijnt. Vooruitgang in onze wereld betekent dat er meer pijn ontstaat. (George Orwell – 1984)

De regen kletst tegen mijn ramen, zoals de onophoudelijke bak inspiratie tegen mijn hersenpan kletst. Hard, onophoudelijk, ongewenst. Ruim een jaar heb ik haar tegen weten te houden en nu spuit zij naar binnen met een onbedwingbare kracht. Als een orgasme waar je hopeloos tegen vecht, bilsperen bij elkaar knijpend, denkend aan je schoonmoeder en de voetbaluitslagen, maar dat zich onmiskenbaar door je geslachtsdelen naar buiten manoeuvreert.

Het is niet dat ik niet van orgasmes hou, integendeel. Ik vind het een van de zinnigste bezigheden van deze wereld en ik ben er vaak voor te porren. Het is werken waar ik niet van houd. Ik ben allergisch voor werk, want lui van aard. En schrijven is werken. Monnikenwerk. Teringwerk. In een volgend leven wil ik als een ongeletterde geboren worden (technisch gesproken was ik dat ook in dit leven, voordat anderen zich ermee gingen bemoeien...). Dit leven heb ik mijn havodiploma echter gehaald en dus vindt de universele inspiratie haar weg naar en door mij als kanaal en wil zich door mijn uitzonderlijke taalvaardigheid manifesteren. Ik laat haar haar goddelijke gang gaan; onder protest akkoord. Onder voorbehoud dat ik mag vloeken en tieren, ongepaste grappen en seksuele toespelingen mag maken daar waar ik zin heb. We lijken een akkoord te hebben, het universum en ik.

Nu jij nog. Ja, jij, die dit leest. Wat kom jij hier doen? Ik kan mij nog verschuilen achter het excuus dat ik door het universum gedwongen ben om te schrijven, maar wat is jouw excuus om te lezen? Ik zal een paar witregels invoegen, zodat je daar even over na kunt denken. Want eerlijk is eerlijk, ik heb niet zo'n zin in een lezer die niet weet waarom hij dit boek in zijn handen heeft. Als je nog volledig in de Matrix leeft, heeft dit boek voor jou geen enkele waarde en zul je je alleen maar ergeren. Denk daar maar eens over na. *Here ya go!*

Mensen die in de Matrix gevangen zitten, kunnen dit soort grappen nooit zo goed waarderen. Normaal gesproken vangt de editor in dienst van de uitgever (of in dienst van de Matrix, zo je wilt) dit soort flauwekul uit een boek. Reden te meer om mijn boeken zelf uit te geven. Als je dus besluit om verder te lezen, weet je dat je jezelf gaat blootstellen aan meer van dit soort narigheid. En aan spelfouten. Ik mag mijn havodiploma dan wel gehaald hebben, bijster goed heb ik niet opgelet bij den Nederlandschen les.

Bovendien beschouw ik dingen goed willen spellen als een teken van gevangenschap. Het betekent dat je goed naar de meester of juf hebt geluisterd en dat nog altijd doet. En dat je anderen verbetert, die dat niet doen of hebben gedaan. Je bent - om in de metafoor van dit boek te blijven - een mr. Smith, een *agent* voor de Matrix. En dit geldt echt niet alleen voor spelvouten. Je bent zo geprogrammeerd dat je alles dat in de Matrix past voor waar aanneemt en alles daarbuiten afwijst. Zelf denken? Ho maar. Of

dacht je van wel? Voor straf krijg je nog vier witregels, zodat je daar eens over na kunt denken...

Als je bij mij in de buurt wilt blijven, zul je bereid moeten zijn dit soort grove vernederingen te ondergaan. Hoe kan ik anders weten dat jij niet een van hen bent?

Ik deel witregels volledig willekeurig uit, puur om de enorme macht die ik als schrijver heb te demonstreren. Je zou kunnen opperen dat jij veel machtiger bent, omdat jij het boek voor willekeurige tijd kunt wegleggen of zelfs kunt besluiten het helemaal niet te kopen of te lezen, maar daarmee zit je er lelijk naast. Er zit reeds een splinter in je geest die akelig prikt en dat alleen maar meer gaat doen naarmate de jaren verstrijken.

De vraag is dus: gaan we het doen? Als je van het vrouwelijk geslacht en geslachtsrijp bent, mag je deze toespeling als seksueel beschouwen; overige lezers mogen haar figuurlijk nemen.

Durf je je over te geven aan mijn zieke humor en willekeur om witregels uit te delen? Of blijf je liever gevangen in de wereld van oorzaak en gevolg, van dromen en vergetelheid?

Walter: *Ik ben ziek.*

Beaver: *Daar zijn we het wel over eens. De vraag is: wil je beter worden?*

Walter: *Dat lukt me niet.*

Beaver: *Ja, ja, je bent depressief. Lethargisch, niet in staat tot hedonisme. Word wakker! Boeken en pillen. Nutteloos snoepgoed. Je kijkt teveel make-over programma's. Alsof nieuwe meubels en een likje verf genoeg zijn om alles op te lossen. Wil je dat alles echt verandert? Ik bedoel echt verandert?*

Vergeet die make-over onzin dan.

Je moet het hele verdomde gebouw opblazen.

(The Beaver)

3. DRIE WOORDEN DIE JE LEVEN OP ZIJN KOP KUNNEN ZETTEN

Kijk, ik zou dit boek ook in drie woorden kunnen schrijven, maar ik weet niet zeker of je het dan zou kopen danwel zou begrijpen. Zou wel supertof zijn natuurlijk, als ik het kleinste boek ter wereld zou schrijven en toch bijvoorbeeld 16 euro 90 zou vangen. Ik zou al schuddebuikend rijk worden, de drukkosten zouden te verwaarlozen zijn, ik zou het boek zelfs voor je op een vloeitje kunnen schrijven. Na het lezen zou je er een jointje van kunnen rollen en al rokend hartelijk lachen. Voordat jouw persoonlijk door mij geschreven boek in vlammen op zou gaan, zou je nog één keer op de zijkant van jouw joint lezen: 'Ik ben niets'. Man, wat een trip zou je hebben als je die woorden werkelijk binnen zou zuigen! Dit is de essentie van dit in-archistisch manifest. *Jij bent niets*. Als je stiekem in een boekhandel staat te lezen dan mag je bij deze het boek terugleggen, want dieper dan dit gaat het niet worden. Je zou natuurlijk ook deze bladzijde uit kunnen scheuren en er straks een superjoint van kunnen maken. Je zou een grammetje Nederwiet kunnen halen en mijn woorden mee naar binnen zuigen....Ik ben niets, ik ben niets, ik ben nie... Je zou hoogstwaarschijnlijk een ongelooflijke lachkick krijgen, echt waar.

*Aangezien alles slechts een verschijnsel is,
Volmaakt in het zijn wat het is,
Niets uitstaande heeft met goed of slecht,
Niets met aanvaarding of afwijzing,
Kun je net zo goed in lachen uitbarsten!*
(Longchenpa)

In die staat van zijn, zou je ogenblikkelijk de diepgaande invloed van mijn woorden begrijpen en de universele waarheid inzien. De kans is echter vrij groot dat je de volgende dag bij het opstaan zou denken: waar had die gast het ook al weer over?

Jouw innerlijke software is namelijk sterk. Het kost geen enkele moeite om tijdelijk met een joint en de woorden ‘Ik ben niets’ te ontwaken. Maar die ontwakening is als het schrijven van je naam in het zand, bij laagtij. Bij opkomend water zal je inzicht weer weggespoeld zijn, net zo vlug als ze gekomen is. Wacht dus nog even met terugleggen van dit boek, of uitscheuren van bladzijden. Waarom? Allereerst zul je moeten weten wat de Matrix is. Pas als je dat ten volle beseft en begrijpt tegen wie je het opneemt, als je van plan bent om eruit te stappen, mag je pauzeren. Heel even maar... Want bij de volgende vloedgolf ben je alles weer kwijt. Echt waar, als ik je *dis*, zal ik dat zeggen. Dit is bloedserieus.

De eb en vloed van het bewustzijn is het waken en slapen. Even heb je een helder inzicht. ’s Avonds ga je slapen en de volgende morgen word je wakker: weg inzicht. De hele fucking Matrix waar je in gevangen zit functioneert op die manier. Hoe dat kan? Omdat jij de Matrix *bent*. Alles aan jou is corrupt. Nou ja, bijna alles. Alles waarvan jij dacht dat het *jou* is, is in feite niets anders dan Matrix. En dat is precies wat je weer vergeet, als je een nachtje geslapen hebt. ’s Morgens sta je vrolijk weer op alsof er niets aan de hand is. Wat is er dan echt aan jou? *Niets!* Echt waar, ook dit is geen flauwe grap. *Niets* is niet cryptisch bedoeld, anders had ik het niet cursief gezet, suffie. *Niets* is je ware aard. De rest, ieder trekje, je zogenaamde karakter, je gedachten, je emoties, je overtuigingen, je waarden en normen: allemaal geïnfecteerde stukjes programmacode. *Scary shit?* Reken maar! Als je dit diep door laat dringen, kan je dat best wel eens op een identiteitscrisis komen te staan. (Niet vergeten dus dat ik voorin het boek een stevige disclaimer schrijf ;-). Als je met deze shit bij de dokter komt, kun je een doorverwijzinkje naar een psychiatrische kliniek verwachten. Zie je het al voor je? ‘Dokter, ik ben er achter gekomen dat de wereld één grote leugen is, sterker nog, dat ik één grote leugen ben. Ik kan mijzelf en niemand meer vertrouwen, en iedereen zit in het complot, zelfs u, dokter.’

Je begrijpt dat je nu op een tweesprong staat. Of je leest door. Of je legt nu het boek weg, en vergeet al die gekke dingen die ik geschreven heb. Als je verder gaat, is er geen weg meer terug. Denk daar maar eens de rest van deze witpagina over na...

Je bent er nog. Cool! Ik bewonder je moed. Ja, echt. Er zijn er maar weinigen, echt heel weinig, die dit pad durven volgen. Eerlijk is eerlijk: als iemand dit boek vijf jaar geleden had geschreven en ik had het gelezen, had ik het op de vorige pagina weggelegd. 'T is toch ook van de zotte wat ik beweer? En geloof me of niet, maar de kans is vrij groot dat je ook nergens, maar dan ook nergens een referentiekader zult vinden voor wat ik allemaal beweer. De wereld zal je uitlachen als je met mijn praatjes aan komt zetten. De dingen die ik beweer zul je alleen door zeer grondig zelfonderzoek te weten kunnen komen. En wie heeft daar in deze drukke email-Facebook-LinkedIn-Twittertijd nog tijd voor?

Bijna niemand die ik ken, in elk geval. Ik heb het meeste wat ik over de Matrix heb geleerd, dan ook zelf moeten leren. Dan kwam eigenlijk per ongeluk. Ken je die film *The Truman Show*? Truman (Jim Carrey) wil op een zeker moment uit zijn wereld ontsnappen en vaart dan tegen een studiorekwisiet aan, waardoor hij ontdekt dat zijn wereld niet echt is. Dat gebeurde mij ook, bij benadering dan, toen ik ongeveer tien jaar oud was. Veel later ontdekte ik dat wat ik toen ervoer niets meer of minder was dan een verlichtingservaring. Toen was het vooral *fun*. En *scary*! Ik zal de korte versie van het verhaal vertellen, omdat ik het in een ander boek (*De Heldenreis*) al eens beschreven heb.

4. MATRIXCODE

Mijn zus was een paar jaar ouder dan ik, twaalf om precies te zijn, en mocht dus al boeken uit de middelbare schoolbibliotheek lenen. Ze haalde de gekste dingen in huis en samen lazen we die boeken. Zo had ze een boek met rariteiten van over de hele wereld, en magische praktijken zoals voodoo, vampieren en... de siddhi's. Siddhi's zijn bijzondere gaven en krachten die yogi's ontwikkelen als ze bepaalde fases in hun ontwikkeling realiseren. In mijn tijd had je nog geen Powerrangers, Avatars en Pokémon, maar het ontwikkelen van krachten klonk mij als jochie als muziek in mijn oren. Onder het stukje van de Yogi's stond een klein stukje aanwijzing om de krachten te ontwikkelen. In essentie kwam het op het volgende neer, voor zover ik het mij herinner: volgen en vertragen van de ademhaling. Scannen van het lichaam, beginnend bij de tenen en dan helemaal omhoog tot aan de kruin. Aandacht bij het derde oog, tussen de wenkbrauwen, daar doorheen kijkend met de ogen gesloten met een hoek van 45 graden naar boven.

Ik had gelezen dat de yogi's dit jarenlang deden in hun grot en beseftte dat ik geen jarenlang de tijd had. Ik nam me voor om iedere avond, vlak voor het slapen, deze meditatie te doen. Het kostte me flink wat moeite en discipline, maar de belofte van de krachten had voldoende aantrekkingskracht, na een paar weken oefenen had ik de technieken dan ook onder de knie. Toen het me lukte om mijn krachten te bundelen en mijn aandacht bij mijn derde oog te houden, gebeurde er iets vreemds. De amandelvorm die ik kon waarnemen ging open. Het werd langzaam een bol, een bol die zich steeds verder opende. Mijn lichaam verdween en wat er voor in de plaats kwam, was een oneindig grote vlakke. Ik kon 360 graden om mij heen kijken, boven, onder, overal. Er heerste een diepe rust, prachtig, geladen, intens en vredig. Ogenblikkelijk herkende ik deze staat van zijn (ook al was ik de avonden ervoor nog wel bang geweest, toen de bol nog niet helemaal wilde openen). Ik bleef moeiteloos in deze oneindigheid, totdat ik te moe werd en wilde gaan slapen. Ik ontdekte als

tienjarig jochie mijn ware aard, met precies die drie woorden die ik op jouw vloeitje wil schrijven: *ik ben niets*.

Maar hecht niet te veel waarde aan deze woorden. Het zou ook: *ik ben alles* kunnen zijn. Of: *ik ben vrede*. Of: *ik ben één*. Of: *ik ben liefde*. Woorden zijn maar woorden, losse flodders, lege hulzen én bovendien: de bouwstenen van de Matrix. Het belangrijkste manifest voor ons in-archisten, de Tao Te Ching, stelt niet voor niets in haar eerste vers: *de Tao die onderricht kan worden, is niet de eeuwige Tao*. Woorden, concepten, ideeën, oordelen en overtuigingen zijn bij uitstek de bouwstenen waarop de Matrix gebouwd is. *Niets*, het eeuwige, de Tao is onkenbaar. Je kunt het niet kennen, je kunt er slechts een indruk van opdoen. Zodra je het probeert te grijpen, is het weg. Denk maar aan je dromen 's nachts: hoe harder je probeert ze te vangen, hoe sneller ze je ontglippen. De eeuwige Tao is niet te vangen. Zie het als zand: als je het probeert vast te houden met een vuist, ontglipt het je. Maak een ontspannen kommetje en je mag het even vasthouden. Vasthouden door los te laten dus.

In een ander geschrift, de Hua Hu Ching, stelt Lao Tze:

*Als je er een plaatje in je hoofd van probeert te maken,
zal je het verliezen.*

*Het is als het vastprikken van een vlinder:
het omhulsel is gevangen, maar het vliegen is verloren.*

De eeuwige Tao zou je kunnen zien als de ontdekking die ik voor mijzelf deed als tienjarige: ik ben niets, eeuwig, oneindig, tijdloos, wijds, vredig, één. Die ervaring kun je niet in woorden uitdrukken, omdat het geen ervaring is. Een ervaring is iets dat zich in het ruimte-tijd continuüm voordoet, en de ware, eeuwige aard, de Tao, speelt zich binnen en buiten ruimte-tijd af. Het is en het is niet. Het is alles en niets. Best wel verwarrende kost dus, neem het jezelf niet kwalijk als je het nu nog niet helemaal begrijpt. Neem het jezelf ook niet kwalijk als je het wel begrijpt.

Ik had niet het idee dat ik met iemand over mijn ervaringen kon praten. Ik had er eenvoudigweg geen woorden voor en mijn omgeving leverde geen referentie. Ik zie mij al aankomen bij mijn moeder: ‘Mam, toen ik tien was ontdekte ik dat ik niets ben’. ‘Ja, je was altijd al een raar jochie...’ zou ze me waarschijnlijk cynisch toebijten. Ik leerde al vroeg dat ik sommige dingen beter voor me kan houden. En dat raad ik jou ook aan, als je tenminste geen gedwongen opname wenst. Check de cover van dit boek: niet voor niets dat de Guerrilla dame ‘Ssssssstttttt’ zegt! De laatste die openlijk over de dingen sprak waar wij het over gaan hebben eindigde aan een kruis en sprak: ‘Vergeef hen Vader, ze weten niet beter.’ Christus had het door, het hele systeem, de Matrix (al moest de film toen natuurlijk nog uitkomen) en zijn ware aard, die hij Vader noemde. Hij wist dat de mensen die hem aan het kruis nagelden niets anders waren dan Agent Smith’s, ziellose zombies, eeuwig dolenden, zoals ook vandaag de dag nog het merendeel van de wereldbevolking dolende is. Ik schreef je al: weet wel tegen wie je het opneemt. Tegen niemand! Er is geen specifieke kwade genius, geen complottheorie der rijke, machtbeluste ordes en families. Het monster, de zieke vervolgers, de mens die niet beter wist zit in *iedereen*. Die in jou moet verdwijnen. Ik bedoel dat niet als een verwensing of zo, zoals je iemand in een boze bui een ziekte toewenst. Jij moet verdwijnen, omdat dat beter voor je is. Het liefst nog bij leven. Kijk, één ding is zeker: dat wat niet echt aan je is, gaat aan het eind van dit aardse leven toch sterven. Wanneer weten we nog niet, maar dat je gaat, is zeker. De kunst is om dat wat niet echt aan je is, bij leven te laten sterven. Waarom? Omdat je daarmee onsterfelijkheid verkrijgt. Vrijheid. Totale, onmeetbare vrijheid. De vrijheid die je ‘Vergeef hen Vader’ laat zeggen, terwijl er iemand een spijker door je pols heen slaat.

Om terug op het verhaal te komen: als je denkt dat ik het makkelijk had, door als jochie van tien de staat van verlichting te bereiken, dan heb je het mis. Het maakte mijn leven miserabel. Ik had geen geloof waar ik me achter kon scharen en geen enkel

referentiekader voor wat dan ook. Ik ontspoorde dan ook liederlijk op school, want wat zou me ooit nog kunnen boeien? Ik had oog in oog gestaan met de ultieme waarheid, avond in, avond uit. En dan komen er van die mafkezen – verder te noemen ‘leraren’ - die je ontluikte bewustzijn klaar gaan maken om in de Matrix te passen. Ik werd diep ongelukkig en werd keer op keer van school gestuurd. Net zolang tot ik die vredige binnenwereld zoetjes aan vergat. De wereld riep, meisjes en brommers werden belangrijker dan waarheid en vrede. Ik zou mijn innerlijk licht vergeten en zelf ook in een diepe slaap sukkelen.

Niemand ontkomt aan de diepgaande indoctrinatie die de Matrix voor je in petto heeft. Niemand. Je zult geloven dat zij echt is. Je zult geloven dat er schaarste heerst in de wereld en dat je alleen gelukkig zult zijn als je voldoende geld verdient. Je zult geloven dat je goede cijfers moet halen en diploma's. Later zul je geloven dat je goeie functioneringsgesprekken moet hebben. De Matrix is niet beperkt tot de gedachtes en aannames over deze indoctrinatie, die welwillende Matrixouders ook wel ‘opvoeding’ noemen. Al je gedachten horen tot het domein van de Matrix. Alles, niets uitgezonderd. De Matrix bestaat uit gedachten en woorden. Zelfs je meest verheven gedachte is nog Matrix-software. In de gelijknamige film met Keanu Reeves kun je ook zien hoe dit in de praktijk werkt. Als Captain Morpheus en zijn team de Matrix ingaan, doen ze dat vliegensvlug en gaan ze er net zo snel weer uit. Alles is geïnfecteerd, alles. Er is geen gedachte die je kunt vertrouwen. Zelfs die van mij niet. Of juist die van mij niet. En die van jou al helemaal niet! Alles wat jij kunt denken, wat in je denkvermogen ligt, is Matrix-software. Die draait al in jouw reptielenbrein vanaf het begin der tijden en is bijna niet te kraken. Om te kunnen erkennen wat ik je schrijf, zul je op onderzoek moeten gaan, diepgaand zelfonderzoek. Je zult – als je tot de kern door wil dringen – vanaf nu iedere gedachte die je hebt met argusogen moeten bekijken, ofwel met diep wantrouwen. Iedereen die iets anders beweert is zelf in diepe slaap.

Ga maar na: de wereld is zoals ze is. Ze is perfect, moeiteloos, overvloedig. Jij echter bent uitgerust met een Matrix-ontvanger, een decodeerfilter in je brein. We noemen dat ding voor het gemak maar *L'ego* (de bouwdoos van de geest). *L'ego* is *voortdurend* in verzet met de wereld zoals zij is, en het commentaar dat het op die wereld geeft, noemen we gedachten. *L'ego* heeft altijd wel zijn oordeel klaar over de wereld, en hier begint dan ook je nobele taak van *in-archisme*: vanaf nu ga je je bewust worden van je oordelen over de wereld. En iedere keer als je een oordeel bespeurt, label je die als: *L'ego*. Iedere keer als je een oordeel bespeurt, kraak je de Matrix. Je plaatst een in-archistisch bommetje onder *L'ego*, want *L'ego* wil dat je klakkeloos aanneemt wat het zegt. Als je dat niet meer doet, gaat *L'ego* verharden, waardoor het nóg echter lijkt, en tegelijkertijd nóg duidelijker wordt wat *L'ego* doet: commentaar leveren op de werkelijkheid en jou doen geloven dat het echt is.

Let vanaf nu dus op twee dingen, de meest volhardende bouwstenen van *L'ego*: **je oordelen over andere mensen en je oordelen over situaties.**

Even herhalen: *L'ego* is een programma in je brein, dat voortdurend in verzet is met de realiteit. Dit verzet merk je in jezelf op, doordat *je* innerlijk commentaar levert op mensen of situaties. Ik schrijf hier *je* cursief, omdat jij het niet bent die commentaar levert, maar een corrupt stukje software dat vanaf het begin der tijden operationeel is in mensen. Het is niet wie jij bent, zoals we spoedig gaan ontdekken. Want als er iemand in mij is die dit alles waar kan nemen, dan zijn die gedachten niet ik, toch? Wie is die iemand in mij, die waarneemt? Onderzoek het voor jezelf. Durf te vragen, durf de waarheid te onderzoeken. Durf je onware kanten onder ogen te komen en durf bommen onder je bewustzijn te leggen. Als je het idee hebt dat je gek aan het worden bent dan kan dat kloppen: wat in de Matrix-maatschappij als geestelijk gezond wordt beschouwd, is goedbeschouwd doodziek en geïnfecteerd. We gaan programmacodes slopen, millimeter voor

millimeter. Je hoeft echt niet op zoek naar iets, de Matrix is *all over the place*. Aangezien *alles* besmet is, kun je *overall* beginnen.

Je hebt daarvoor een absolute referentie nodig, omdat de Matrix-code altijd relatief is. Neem dus als referentie dat alles God is. Of als God een besmet woord voor jou is, neem je aan dat alles Goed is zoals het is. Alles is perfect. Er hoeft niets aan het universum veranderd te worden. Niets. 'Niets' is ook een absoluut begrip. Nu kun je als een visser bij je hengeltje gaan zitten. Wacht maar geduldig af, L'ego staat op het punt om te bijten. Hebbes! Daar komt de eindeloze lijst met oordelen wat er niet goed is aan de wereld. Of aan jou. Of aan anderen... En alles wat je doet is labelen: L'ego, L'ego, L'ego. Iedere keer als je niet reageert op een oordeel over de wereld, jezelf of een ander, plaats je een bommetje. Yes... je in-archisme is begonnen! Je bent een guerrillastrijder aan het worden. Vermoei verder niemand met je innerlijke bewustzijnsterrorisme... Of liever: doe het maar wel en proef de zoete vruchten. Vertel je baas maandagmorgen over je guerrillastrijd en hoeveel oordelen je onklaar hebt gemaakt in jezelf. Vertel hem over L'ego, over Christus aan het kruis, over... nou ja, je moet het zelf maar weten.